Td 019_18

Της Αλεξάντρας τα βουνά της Δόξας τα μπαλκάνια
της Δόξας τα μπαλκάνια
όλα ιγώ τα διάειρα όλα ιγώ τα ξέρου
όλα ιγώ ντα ξέρου
με το ντουφέκ’ στον ώμο μου κι του σπαθί στου ζώση
κι του σπαθί στου ζώση
δώδεκ’ αρκούδια σκότουσα κι δεκοχτώ [ναζντέρια?]
κι δεκ’οχτώ [ναζντέρια?]
κι πάλι δε φοβήθηκα κι πάλι δε φοβούμι
κι πάλι δε φοβούμι
μα τώρα που αρρώστησα βαριά για να πεθάνω
βαριά για να πεθάνω
μαζεύει όλους τους φίλους τους κι όλους τους συγγενείς του
κι όλους τους συγγενείς του
φωνάζ’ και την καλούδα του τ’ φωνάζ’ να τη ρουτήσει
τ’ φωνάζ’ να τη ρουτήσει.
Καλή μ’ κι άμα πεθάνω γω κι συ ποιόναν θα πάρεις
κι συ ποιόναν θα πάρεις.
Του Ρήγου γιος με αγάπησε κι γω κείνον θα πάρω
κι γω κείνον θα πάρω.

Της Αλεξάντρας τα βουνά της Δόξας τα μπαλκάνια
όλα ιγώ τα διάειρα όλα ιγώ τα ξέρου
με το ντουφέκ’ στον ώμο μου κι του σπαθί στου ζώση
δώδεκ’ αρκούδια σκότουσα κι δεκοχτώ [ναζντέρια?]
κι πάλι δε φοβήθηκα κι πάλι δε φοβούμι
μα τώρα που αρρώστησα βαριά για να πεθάνω
μαζεύει όλους τους φίλους τους κι όλους τους συγγενείς του
φωνάζ’ και την καλούδα του τ’ φωνάζ’ να τη ρουτήσει.
Καλή μ’ κι άμα πεθάνω γω κι συ ποιόναν θα πάρεις.
Του Ρήγου γιος με αγάπησε κι γω κείνον θα πάρω